(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

KÄÄNNÖS

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA
21 päivältä toukokuuta 2002,
tiettyjen palestiinalaisten tilapäisestä vastaanottamista Euroopan unionin jäsenvaltioissa

(2002/400/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Betlehemissä sijaitsevan Kristuksen syntymäkirkon rauhanomainen evakuointi palestiinalaishallinnon ja Israelin hallituksen 5 päivänä toukokuuta 2002 saavuttaman yhteisymmärryksen ehtojen mukaisesti sekä siihen liittyvät muut järjestelyt ja osapuolten yksipuoliset toimet ovat tärkeä askel kriisitilanteen rauhoittamiseksi alueella ja osapuolten välisen vuoropuhelun uudelleen käynnistämiseksi.

(2) Palestiinalaishallinnon ja Israelin hallituksen saavuttaman yhteisymmärryksen mukaan 13 Kristuksen syntymäkirkosta evakuoitujen palestiinalaisten ryhmään kuuluvaa henkilöä on suostunut siihen, että heidät siirretään ulkomaille, ja Israelin hallitus, palestiinalaishallinto ja muut osapuolet, joita asia koskee, ovat suostuneet kyseisten 13 palestiinalaisen siirtämiseen siten, että heistä 12 vastaanotetaan jäsenvaltioihin ja yksi jää Kyprokseen.

(3) Euroopan unioni on sitoutunut tekemään kaikkensa pysyvän rauhan ja ystävällisten suhteiden edistämiseksi israelilaisten ja palestiinalaisten välillä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti. Tämän tavoitteen tukemiseksi ja ottaen huomioon Israelin hallituksen, palestiinalaishallinnon ja muiden asianosaisten välisen sopimuksen kyseisten palestiinalaisten siirtämisestä ulkomaille useat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet olevansa valmiita vastaanottamaan tilapäisesti ja yksinomaan humanitaarisista syistä yhden tai useampia niistä palestiinalaisista, jotka ovat suostuneet siihen, että heidät siirretään jäsenvaltioiden alueelle.

(4) Vaikka humanitaarisista syistä tehdyt kyseisten henkilöiden maahantuloa ja oleskelua koskevat päätökset kuuluvat vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaan ja vaikka niistä ei seuraa se, että kyseisillä henkilöillä olisi oikeus liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueilla, on tärkeää, että Euroopan unionin tasolla omaksutaan yhteinen lähestymistapa tällaisiin päätöksiin liittyviin tiettyihin näkökohtiin.

(5) Erityisesti olisi varmistettava, että kyseiset henkilöt saavat samankaltaisen kohtelun kussakin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, esimerkiksi oleskeluluvan voimassaoloajan sekä kyseisten henkilöiden ja muiden ihmisten turvallisuuden takaamisen osalta, ja että kyseiset jäsenvaltiot vaihtavat keskenään tietoja tätä varten.

(6) Täyttäessään lain ja järjestyksen ylläpitämiseen omilla alueillaan ja oman sisäisen turvallisuutensa varmistamiseen liittyviä velvollisuuksiaan vastaanottavat jäsenvaltiot ottavat huomioon toisten jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvät huolenaiheet. Vastaanottavat jäsenvaltiot ilmaisevat näin ollen olevansa valmiita ottamaan takaisin ne vastaanottamansa palestiinalaiset, jotka mahdollisesti saapuvat laittomasti toisen jäsenvaltion alueelle tai joiden ei muuten sallita oleskella siellä.

(7) Unionin tasolla olisi sopivan ajan kuluttua arvioitava, miten näiden 12 palestiinalaisen vastaanotto kyseisissä jäsenvaltioissa on käytännössä toteutunut, sekä tämän välineen soveltamisen yhteydessä mahdollisesti esiin nousseita kysymyksiä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Tämä yhteinen kanta koskee 12:ta niistä 13 palestiinalaisesta, jotka kuuluvat siihen palestiinalaisten ryhmään, josta palestiinalaishallinnon ja Israelin hallituksen välillä tehtiin 5 päivänä toukokuuta 2002 Betlehemissä sijaitsevan Kristuksen syntymäkirkon rauhanomaiseen evakuointiin liittyvä yhteisymmärryspöytäkirja ja jotka ovat suostuneet siihen, että heidät siirretään tilapäisesti heidät vastaanottaviin Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa mainituista 13 palestiinalaisesta 12 vastaanotetaan tilapäisesti ja yksinomaan humanitaarisista syistä seuraaviin jäsenvaltioihin: Belgia, Kreikka, Espanja, Irlanti, Italia ja Portugali.

3 artikla

Kukin 2 artiklassa mainituista jäsenvaltioista antaa vastaanottamilleen palestiinalaisille kansallisen luvan alueelleen saapumista ja korkeintaan 12 kuukauden oleskelua varten.

Tämä lupa on voimassa ainoastaan kyseisen jäsenvaltion alueella, ja kyseinen jäsenvaltio toteuttaa asiaan liittyvät aiheelliset toimenpiteet. Luvan myöntämiselle voidaan asettaa erityisiä ehtoja, jotka palestiinalaisten on hyväksyttävä ennen saapumistaan.

4 artikla

Kukin 2 artiklassa mainittu jäsenvaltio toteuttaa oikeusjärjestelmänsä puitteissa aiheelliset toimenpiteet vastaanottamiensa palestiinalaisten henkilökohtaisen turvallisuuden takaamiseksi ja sen välttämiseksi, että he voisivat vaarantaa jäsenvaltioiden yleisen järjestyksen tai sisäisen turvallisuuden.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on niiden velvollisuuksien lisäksi, joita niillä on yhteisön oikeuden nykyisten säännösten ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen IV osaston mukaisesti annettujen säädösten nojalla, vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka voivat olla oleellisia tähän yhteiseen kantaan perustuvien toimenpiteiden asianmukaisen toteuttamisen kannalta, 1 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden tunnistamiseksi tarvittavat tiedot mukaan lukien.

6 artikla

Sellaisiin näkökohtiin kuin asuminen, elinolot, suhteet perheenjäseniin, työhön pääsy tai ammatillinen koulutus sovelletaan kunkin vastaanottavan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä. Edellä 2 artiklassa mainittujen jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava toisilleen ja pyydettäessä muille jäsenvaltioille näihin näkökohtiin liittyviä olennaisia tietoja mahdollisimman samankaltaisen kohtelun takaamiseksi.

7 artikla

Jos jokin kolmas valtio pyytää 2 artiklassa mainittua jäsenvaltiota luovuttamaan sen vastaanottaman palestiinalaisen, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä muille jäsenvaltiolle viipymättä. Ennen kuin se ottaa kantaa siihen, mikä vastaus tällaiseen luovutuspyyntöön olisi annettava kansallisen oikeuskäytäntönsä mukaisesti, sen on kuultava muita jäsenvaltioita neuvostossa, jotta tilannetta voitaisiin tarkastella ja jotta voitaisiin selvittää, voivatko jäsenvaltiot lähestyä asiaa yhteisen näkemyksen pohjalta.

8 artikla

Neuvosto seuraa tämän yhteisen kannan noudattamista ja arvioi sitä 11 kuukauden kuluttua yhteisen kannan hyväksymisestä tai aikaisemmin, jos joku sen jäsenistä sitä pyytää.

9 artikla

Tätä yhteistä kantaa noudatetaan sen hyväksymispäivästä.

10 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS